

ДО
Г-ЖА ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА НАРОДНО СЪБРАНИЕ
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ПЛ. „НАРОДНО СЪБРАНИЕ“ №2
СОФИЯ 1169

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ГАБРОВСКА ОБЛАСТ
ОБЩИНА ГАБРОВО
№ РА-01-01-48.Г
12.04.2019г

ДО
Г-Н БОЙКО БОРИСОВ
МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
БУЛ. „ДОНДУКОВ“ № 1
СОФИЯ 1594

ДО
Г-ЖА СИЛВИЯ ГЕОРГИЕВА
ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ДИРЕКТОР
НАЦИОНАЛНО СДРУЖЕНИЕ
НА ОБЩИНИТЕ В РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
УЛ. „ГОЛАШ“ № 23
СОФИЯ 1111

ДО
Г-Н РУМЕН РАДЕВ
ПРЕЗИДЕНТ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ПЛ. „ДОНКУКОВ“ № 2
СОФИЯ 1123

ДО
Г-ЖА МАЯ МАНОЛОВА
ОМБУДСМАН НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
УЛ. ГЕОРГ ВАШИНГТОН № 22
СОФИЯ 1202

ОТНОСНО: Предложение за законодателни промени в Закона за административните нарушения и наказания.

УВАЖАЕМИ ДАМИ И ГОСПОДА,

Обръщаме се към вас с предложение за инициране на законодателни промени, с които да се разшири кръгът на административните наказания, които могат да се налагат на извършители на административни нарушения. Предлагаме да се добави ново наказание – безвъзмезден труд в полза на обществото или поправителен труд или извършване на определена работа в полза на обществото или аналогично формулирано наказание. Предвиждането на такъв тип наказание няма да е прецедент, тъй като такива съществуват към настоящия момент в Наказателния кодекс

(чл. 42а, ал. 2, т.5 и т.6) и Закона за борба срещу противообществените прояви на малолетните и непълнолетните (чл.13,ал.1, т.10).

Настоящото предложение е продиктувано от факта, че в множество случаи налаганото наказание „глоба“ не се изпълнява, поради липса на имущество, към което да бъде насочено принудителното изпълнение. Допълнителна обективна пречка при изпълнението на наказанието се явява повишаването на минималната работна заплата, която съгласно чл. 446 от ГПК служи за определяне на праг, под който доходите на лицата са несеквеструеми.

Административно-наказващите органи и органите по изпълнение на наказанието са в невъзможност за ефективно изпълнение на наказанието, в резултат на което у една част от населението, която работи и се осигурява до размера на минималната работна заплата и/или не работи по трудово или служебно правоотношение, се създава усещане за безнаказаност и липса на отговорност за извършените и установени административни нарушения.

Основен принцип при определяне и прилагането на наказания е - *“не толкова размерът на наказанието е важен, а неговата неизбежност и неотменимост”*, тоест неизбежността и неотменимостта на наказанието води до постигане на целите за превъзпитание на нарушителя, превенция на бъдещи нарушения и чувство за справедливост в обществото.

Съгласно сега действащия Закон за административните нарушения и наказания, възможните наказания за извършени административни нарушения разписани в чл. 13 са: обществено порицание, глоба и временно лишаване от право да се упражнява определена професия или дейност, като най-често налаганото наказание е глоба.

Така ограниченият кръг от възможни наказания, които се налагат, не винаги постигат целите на административно-наказателното производство. Административните наказания се налагат с цел да се предупреди и превъзпита нарушителят към спазване на установения правен ред и се въздейства възпитателно и предупредително върху останалите граждани. Общественото порицание е изгубило, или поне не предизвиква същия резултат и ефект у обществото, какъвто е предвиден при приемането на нормата. Временното лишаване от право да се упражнява определена професия е специфично и налагано в строго определени хипотези, като най-често се налага именно наказанието глоба.

Ето защо предлагаме да бъде създадена възможност за налагане на административно наказание „поправителен труд“ или „полагане на безвъзмезден труд в полза на обществото“ или „обществено полезен труд“, с което да може да се заменя наказанието „глоба“.

Така срещу лицата, извършители на административни нарушения, ще могат да се предприемат адекватни мерки, с които да се постигнат целите на административно-наказателното производство. Подобен подход, по отношение на лица, които нямат доходи или възможност за заплащане на глоби (по презумпция) е предприет в Закона за борба с противообществените прояви на малолетни и непълнолетни, като в чл. 13, т.9 и 10 са предвидени възпитателни мерки (т.9 - *задължаване на непълнолетния да отстрани със свой труд причинената вреда, ако това е в неговите възможности*; т. 10 - *задължаване на непълнолетния да извърши определена работа в полза на обществото*). В чл. 15 от същия закон е предвидена възможност за замяна на глоба, наложена по отношение на пълнолетни (родителите) с полагане на труд.

Аналогично е подходено и в Наказателния кодекс при налагане на наказанието „пробация“, която представлява съвкупност от мерки, сред които са полагането на поправителен труд или безвъзмезден труд в полза на обществото. Като в следващите членове са разписани условията и реда за полагане на труд както следва: *„Пробационната мярка поправителен труд се изпълнява по местоработата на осъдения и включва удържки върху възнаграждението му от*

10 до 25 на сто в полза на държавата. Времето, през което се изтърпява мярката, не се зачита за трудов стаж.“.

Предвидени са и последиците при отказ от полагане на труд и/или при оставане на наказания без работа, като в едната хипотеза наказанието се заменя с безвъзмезден труд в полза на обществото, както и ако не изпълнява пробационната мярка без основателна причина, пробацията може да се замени с лишаване от свобода.

С оглед така изложеното и като отчитаме, че системата по изпълнение на такъв тип наказания е въведена по отношение на непълнолетни лица, както и по отношение на осъдени лица, то въвеждането на аналогично или същото наказание не би било в противоречие с установения правен ред, нито води до необходимост от разработване на нови системи, институции или правила по отношение организиране и изпълнение на наказанието. В този смисъл едва ли ще са необходими и допълнителни ресурси за въвеждането на предложеното наказание, като очакваните резултати може и да се явят по-осезаеми и по-ефективни от изпълнението на наказанието „глоба“.

В зависимост от това до каква степен възприемете нашето предложение, може да се стигне и до инкриминиране на неизпълнението на наказанието и лишаване от свобода. Което макар и да е крайно, ако се прилага прозрачно, справедливо и неотменимо, би довело да подобряване на отношението на гражданите към спазването на обществения ред от всички лица.

Конкретно предложението ни е насочено към допълнение на чл. 13 от Закона за административните нарушения и наказания с нова буква „г“ със следната редакция:

г) поправителен труд;

С оглед разписване на условията и реда за изпълнение на наказанието предлагаме и създаването на нови членове 16а и 16б със следния текст:

чл. 16а. (1) При налагане на наказание поправителен труд, административно наказващия орган определя размера на „глобата“, след което се заменя (в самото наказателно постановление или в последващ акт) с полагане на поправителен труд.

(2) Наказанието поправителен труд се изпълнява по местоработата на осъдения и включва удържки върху възнаграждението му от 10 до 25 на сто до размера на наложената глоба в полза. Времето, през което се изтърпява мярката, не се зачита за трудов стаж.

(3) Когато нарушителя е без работа или в процеса на изпълнение на наказанието остане без работа, Административно-наказващия орган заменя наказанието с безвъзмезден труд в полза на обществото, като за един ден от остатъка, определен на база получаваното възнаграждение, се определя един час безвъзмезден труд.

Чл. 16б (1) Ако нарушителят без основателна причина не изпълнява наложеното наказание, по предложение на съответния административно наказващ орган съдът може да замени изцяло или отчасти наказанието с лишаване от свобода, като три дни поправителен труд се заменят с един ден лишаване от свобода;

С уважение,

ТАНЯ ХРИСТОВА

Кмет на Община Габрово

